

Ἡλιοι Καθρεφτίζονται στους
Αιθέρες

Στίχοι

by

Lionara (το 6ο ebook)

Ήλιοι Καθρεφτίζονται στους Αιθέρες

Συλλογές :

Αιθέρια Ύπαρξη
Στον Καθρέφτη
Ηλιοτρόπιο

Παλιότερα ebook

“Πο(υ)λιτικός Παραμυθόκοσμος”

“Ερωτας Vs Θάνατος”

“Μοδιστρική Ψυχών”

“EchoLexi”

“Echo”

Σεπτέμβριος 2014

Ήλιε σβηστέ, Ήλιε αναμμένη
Σπίθας Αγάπη, συ δεμένη
Τούτο σε εσέ **Αφιερώνω**
Μάτια σε αιθέρες, σαν σηκώνω
Γνώση ικανή, να νοηθεί
Σπίθα σκέψης σε διατηρεί
Ουσίας αλήθεια αναζητεί
Η αιτιότητα δίνει μορφή
Πρεμιέρα παράστασης παρατηρεί
Καμιάς επιστήμης υποταγή
Πόσος ιστός αράχνης να βγει;
Ο Κρόνος ευνούχισε τον πατέρα Ουρανό
Ο χρόνος ευνούχισε του ματιού το κενό
Τιτάνα άνθρωπο μην ξαναδώ
Στις επιστήμης το θολό χρονο-ουρανό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<u>Γίνε κι εσύ...</u>
<u>Μελωδία ανέμου</u>
<u>Ξεκόλλα</u>
<u>Θα βρω τρόπο</u>
<u>Επισκέπτης</u>
<u>Της νύχτας φώτα</u>
<u>Οσκαρ</u>
<u>Ποιος Είσαι; Ξύπνα και δεσ...</u>
<u>Αιθέρια Υπαρξη καιρό φυλακισμένη</u>
<u>Άδηλος πλούτος</u>
<u>Κόντρα ρόλος</u>
<u>Χάθηκε η ζωντάνια Σου;</u>
<u>Ταξίδια</u>
<u>Ο σπάγκος του Χρόνου</u>
<u>Συνειδητοποιείς άρα Υπάρχεις</u>
<u>Γιατί φοβάσαι;</u>
<u>Το κενό για παράδεισο νιώθω</u>
<u>Εκ προμελέτης</u>
<u>Ταξίδι με τα μάτια σου...</u>
<u>Είσαι ο καρκίνος σου;</u>
<u>Φέγγουν Ονείρων Νικητές</u>
<u>Εμείς το καταλάβαμε...</u>
<u>Έρωτας των διαφορών είναι Αγάπη</u>
<u>Της συνγνώμης το παράλογο</u>
<u>Η ομορφιά Σου...</u>
<u>Ηθικοί αυτουργοί και δράστες</u>
<u>Σιδερωμένες δάφνες σε φειδωλά ταλέντα</u>
<u>Αστερισμός της Πεταλούδας</u>
<u>Πειρατικός Χάρτης</u>
<u>Αλλαγή</u>
<u>Ήρθε, Εφυγε... Έμεινε... Υπάρχει</u>
<u>Amber Alert</u>
<u>Αγάπα το εφικτό</u>
<u>Λευκό μήνυμα</u>
<u>Μια ματιά</u>
<u>Χωρίς στοργή πεθαίνεις</u>
<u>Φονάζω</u>
<u>Μορφή άμορφη όμορφη</u>
<u>Αντίληψη</u>
<u>Φτερά</u>
<u>Έξι αστέρια</u>
<u>Χέρι πιάσε, Γέλα και Χόρευε</u>
<u>Μνήμη δεν έχει ο καθρέφτης, μνήμη μου είσαι Εσύ</u>
<u>Αναπνέεις άρα Είσαι, Ονειρολαγνεία Ζήσε</u>

Κάτω, πάνω από τη σκέψη (εξύψωση ανθρώπου)

Μόνο ένας Τίτλος
Μάρτη, πετάχτηκα απ' τ' αστέρια
Ήθελα την Αφάνεια
Όταν σήκωσα κεφάλι
Το κλαδί που βγάζει κλώνια
Ουρανό
Χέρι θαλπωρή...της Φύσης
Με 'μένα απέναντι
Δίκες
Τα μάτια της
Ήταν αύριο...Με είδες;
Ο δρόμος που βγάζει στο παντού(αντίληψη)
Τίναξε τα φτερά σου
Εαυτός
Εμείς εδώ Αυτοί εκεί
Ποιητής, του ανθρώπου μεταποιητής
Ναρκωτικά μου και αποσιγάρά μου
Σπορά
Αγάπης κεράσια
Γέμισα όνειρα...θα ανατείλουν

EchoSun
Ήλιος με Ήλιο
Ας πλάσουμε Αστέρια
Φωτεινό πρόβλημα
Υπάρχει;
Ανάσταση
Από πόλεμο...
Πάντα λαμπερός
Αντανακλάσεις Ζωής
Το μαξιλάρι
Κομμάτι της Φύσης Είσαι
Η παράταιρη ενοχή του μίσχου
Από νησί...κομμάτι ελπιδοφόρας Γης
Ένα γίνε με τη Ζωή
Πορεία προς την ευτυχία
Γίνε ήλιος που σκέφτεται
Ανθρώπινο φωτεινό ζωάκι
Πανσέληνος στην Βέροια
Ποιοί νόμοι;
Θυμάσαι τον Ήλιο;
Καρτερώντας τον Ήλιο
Βάρκα Κενή
Ψυχή στα Άψυχα
Αρχαία Κόρη Αιώνια

Βιογραφικό

Αιθέρια Ύπαρξη

Γίνε κι εσύ...

Τι είναι το λουλούδι για τα φυτά;
Τι είναι το διαμάντι για τα ορυκτά;
Τι είναι το πουλί για τα ερπετά;
Γίνε κι εσύ... Γιατί αδρανείς;
Η εξέλιξη του είδους η «φωτεινή»

~

Δείξε τα λουλούδια που έχει η καρδιά
Χρώμα και άρωμα, μια ομορφιά
Βάλε σε τάξη των μορίων δομή
Η σκέψη διαμάντι, λάμψη διαφανή
Ξύσε την πλάτη να βγάλει φτερά
Πνεύμα ελεύθερο, πουλί που πετά

~

Τι περιμένεις;
Σ'αρέσει άμορφο, άοσμο, αδιάφορο φυτό;
Σ'αρέσει τα πέτρινα πάθη να σε βουτάν στο κενό;
Ή μήπως να σέρνεσαι καταγής, μ'αλυσίδες βαρύτητας υλικής, πνεύμα φυλακής;

~

Γίνε κι εσύ...Γιατί αδρανείς;
Η εξέλιξη του είδους, η «λαμπερή»
Να σε θανατώσουν τα φυτά, τα ορυκτά, τα ερπετά....

~

Θα περιμένεις τις συνθήκες;
Τώρα είναι η ώρα πριν τις διαθήκες...
Συνείδηση γίνε...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μελωδία ανέμου

Ποιος ανεμοδείκτης
Μπορεί να δείξει την πορεία σου
Όταν ακούς την μελωδία του ανέμου και αφήνεσαι
Να σε παρασέρνει;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ξεκόλλα

Ό,τι γυρεύεις είναι εδώ
Ό,τι ζητάς το έχεις
Το σύμπαν όλο μέσα σου
Χωράει και το κατέχεις
Μελέτησε το απειροστό
Να μάθεις το άπειρό σου
Στο σύμπαν μην αναζητάς
Το άλλο το μισό σου
Είσαι Εσύ ολόκληρος
Το άυλο κενό σου
Το σύμπαν όλο Είσαι Εσύ
Σε μια μικρογραφία
Το λένε και οι Φυσικοί
Με μια (ατόμων) χαρτογραφία
Είναι κι η ύλη άυλη
Μεγάλο το κενό της
Αισθήσεων παράλογη
Μορφή στο πρόσωπό της
Είσαι ολόκληρος κενό
Ξεκόλλα απ' την μορφή σου
Βαθύτερη αναζήτηση
Κάνε στην Ύπαρξή σου
Συνείδησή σου δυνατή
Όνειρο η Ζωή σου
Δεν Είσαι οι εμπειρίες σου
Ξεκόλλα την εμμονή σου
Είσαι μον ένας θεατής
Της ίδιας της ζωής σου
Είσαι η αναπνοή
Συνείδησή σου δυνατή
Όνειρο η Ζωή σου~

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θα βρω τρόπο

Νόμισα είμαι πρόβλημα
Μα Τώρα είμαι η λύση
Λάθος, στραβά εκτίμησα
Το 'χω αναγνωρίσει

~

Αισθήματα υπέροχα
Αφήνω να κυλήσουν
Δεν τους αντιστέκομαι
Θλίψη μη με γεμίσουν

~

Η γνώση είναι απέραντη
Ευρύχωρη η ψυχή μας
Ολόκληρη έχω δοθεί
Να δίνω είναι τιμή μας

~

Ολότητα πληθωρική
Διάφανη πώς να γίνω
Θα το θελα, μ' αδύνατον
Θα βρω τρόπο να μείνω

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επισκέπτης

Ήρθα για λίγο στο βουνό
Μέσα στο δάσος, δίπλα στο ποτάμι
Όχι για πολύ, για μια εβδομάδα
Για ένα μήνα, ίσως και δύο
Όχι περισσότερο μακριά Σου
Όταν πέφτει το σκοτάδι
Βουλώνω τις χαραμάδες με πανιά
Μην μπει ο θάνατος
Κάτι στις εναλλαγές δεν μου ταιριάζει εδώ
Με την αυγή αφαιρώ τα πανιά
Να μπει η Ζωή
Μα όταν τα ξεχνώ χάνω και τα δυο
Σταμάτησα να ασχολούμαι
Προβλέποντας χάνω πολλά
Επισκέπτης σε σπίτι με ανοιχτούς αρμούς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Της νύχτας φώτα

Παίρνω τους δρόμους τις νύχτες τραγουδώντας
Δρόμους που οδηγεί η καρδιά, στην τέλεια καρδιά
Της νύχτας τα φώτα όλο και λιγοστεύουν, σβήνουν
Λίγα που γίνονται όλο και δυνατώτερα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Όσκαρ

Τα δυνατότερα όνειρα
συμμετέχουν σταόσκαρ
Όνειρα του θράσους πρωταγωνιστών
Όχι κομπάρσων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ποιος Είσαι; Ξύπνα και δεσ...

Θυμώνεις, οργίζεσαι, βρίζεις, χτυπάς
Ποιος Είσαι; Ξύπνα και δεσ, καιρός περνά
Ποιον αντιστέκεσαι; Ποιον πολεμάς;
Τον Εαυτό σου, με το Εγώ νικάς

~

Ρούχα επώνυμα, βίλες και κότερα
Κυκλοφορείς μ'ελικόπτερα, όλο θες περισσότερα
Η ύλη ατέλειωτη, χαρά πώς να δεις
Το Εγώ σου και πάλι νικητής. Τον Εαυτό που να βρεις;

~

Έβαλες λακ, τζελ στο μαλλί
Αποτριχώνεις, χτίζεις κορμί
Τεντώνεις, γεμίζεις τις ρυτίδες
Είσαι αυτός που στον καθρέφτη είδες;

~

Την γκρίνια έκανες συνήθεια
Ιστορίας πληγές, συμπόνιας κατήφεια
Είναι αυτή η ταυτότητά σου;
Ξύπνα και δεσ... Τώρα ποια είναι η χαρά σου;

~

Γνώρισε τα όνειρά σου...
Βγες απ'το ποτάμι της γενιάς σου
Χτίσε θεμέλια, πατώντας στα σίγουρα
Ρίξε τα επισφαλή οικοδομήματα....

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αιθέρια Ύπαρξη καιρό φυλακισμένη

Είδα ένα πετούμενο
Μανιασμένο φτεροκοπάει
Κρατούμενο καιρό
Των πέντε σουαισθήσεων
Θέλει να σχίσει τους αιθέρες
Ύπαρξη χαρούμενη, ευτυχισμένη
Ελπίζει τις αλυσίδες του να σπάσει
Τα πάθη σου η ελπίδα του μετράει
Όσπου να κουραστεί
Και ίσκιος σου να γίνει...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άδηλος πλούτος

Ο πλούτος σου είναι Άδηλος
Τρελές οι καταθέσεις
Όμως δηλώνεις άγνοια
Φτώχεια χωρίς προθέσεις

~

Σου είπαν είσαι ο φτωχός
που θα κοιμάται χάμου
Ποτέ σου δεν το έψαξες
Δεν πήρες αεροπλάνο

~

Έτσι όπως σέρνεσαι στη Γη
Μελέτα τους θυμούς σου
Μικροί πόνοι σ'ορίζουνε
Μικρό το ανάστημά σου

~

Μόνο που το κατάλαβες
θύμα και θύτης ένα
Ο πλούτος ΤΩΡΑ έλαμψε
Έκανες βήμα ΈΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κόντρα ρόλος

Κόντρα ρόλος, κάθε ρόλος
Πρακτικός κι ονειροπόλος

~

Γύρω σου δεν γυρίζουν όλα
Ας την θέση και προχώρα

~

Για λίγο είσαι ηθοποιός
Γιατρός, γονιός, μηχανικός

~

Τραγουδιστής, πολιτικός, σύζυγος μοναδικός
Γιατί ταυτίζεσαι? Πάρ' το αλλιώς...

~

είσαι, είσαι μα δεν Είσαι
Πάψε ! Άλλον προσποιείσαι

~

Χάνεις νοήματα, γνώσεις, ουσία
Θυσία στων ρόλων την τυραννία

~

Κόντρα ρόλος, κάθε ρόλος
Πρακτικός κι ονειροπόλος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χάθηκε η ζωντάνια Σου;

Μια μέρα θ' αδειάσουν οι δρόμοι από αυτοκίνητα
Τα πεζοδρόμια θα γεμίσουν άνθρωποι όλο ζωντάνια
Πόσο μ' αρέσει να αισθάνομαι τις μυρωδιές και τα σκουντίγματα
Να σιχαίνομαι και να θαυμάζω, αναλόγως, αυτό που εκπέμπουν
Οι άνθρωποι θέλουν ανθρώπους για να γίνουν «Άνθρωποι»
Πόσο μ' αρέσει να ξεπεζεύω το δίτροχο σε πάρκα και παραλίες
Όπου με κάνει κέφι και να ζω ανάμεσα σε ανθρώπους δυνατούς
Που δεν τους έπνιξε το τσιμέντο και τα παλιοσίδερα
Πόσο θέλω να κωλύσω την παλάμη μου στην δική σου
Να νιώσω την θέρμη του αίματος που κυλάει κάτω απ' τη σάρκα
Να είμαι σίγουρη ότι Υπάρχεις, ότι δεν χάθηκε η ζωντάνια Σου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ταξίδια

Ταξίδια σε μέρη γνωστά
Ταξίδια σε μέρη άγνωστα
Εμπειρίες μηδέν
Αν δεν σταματήσεις
Τα ταξίδια στο νου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο σπάγκος του Χρόνου

Δένεις συγκεκριμένες ημερομηνίες
Με σπάγκο τις γιορτές
Μην τυχόν και σου ξεφύγει
ο χρόνος
και σκορπίσει το ημερολόγιο
Μα πως να καβαλήσουν
οι αισθήσεις το νου έτσι;
Μόνο η οργή σου μένει
Για τους λίγους τυχερούς
που ξέφυγαν απ' το σπάγκο
και νιώθουν την Χαρά
σε κάθε στιγμή του Τώρα
Θα κάτσεις κι άλλο με το θυμό σου
και το σπάγκο στο λαιμό σου;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνειδητοποιείς άρα Υπάρχεις

Αν θες το εγώ να κάνεις Εγώ
Σκέψου απλά
Ποιος δεν είσαι
Θα αναδυθεί το Είσαι
"Σκέφτεσαι άρα Είσαι"
Όχι "Σκέφτεσαι άρα Υπάρχεις"
Μέγα Καρτεσιανό λάθος
Θεμέλιο προβληματισμού, θεμέλιο απάντησης
Ταξιδεύεις στις σκέψεις
Ταξιδεύεις στα όνειρα
Ξες πως σ' αυτά χάνεσαι
Ξες πως μέσα τους ταυτίζεσαι
"Συνειδητοποιείς άρα Υπάρχεις"
Βγες απ' του σκότους την Ανυπαρξία
Απ' της οργής την μνησικακία
Άσε τον Ήλιο να βουτήξει απ' τη γρίλια
Η δράση σου να πάρει αξία
Συμπτώσεων ολική ευφυΐα
Η αδράνειά σου ηρεμία
Παράδοση-παραίτηση
Γαλήνια ανάπαυση εν ειρήνη
Αιώνια ησυχία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γιατί φοβάσαι;

Παρουσία που ενοχλεί, είναι και δεν τ'αρνιέται
Νέα τέχνη δημιουργεί, αλλάζει κι απαρνιέται
Χρόνια κεκτημένα, που τα είχαν δεδομένα

~~~~~  
Κάθε νέα αλλαγή, μικρή ή μεγάλη δεν μπορεί  
Ο νους μας να σηκώσει, θέλει πολύ υπομονή  
Για να γίνει η προσαρμογή, στον κόσμο να μεστώσει

~~~~~  
Κάθε ιδέα για καλό, κάθε παιδί και γνώση
Άφοβα θέλει να σκορπά, τον κόσμο να λυτρώσει
Χωρίς κανένα όριο, ΑΓΑΠΗ να ριζώσει
Τα βλαβερά ζιζάνια, της Γης να ξεριζώσει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το κενό για παράδεισο νιώθω

Προτιμώ να κοιτώ το κενό
Στο παντού ο νους μου να τρέχει
Προτιμώ να με λένε τρελό
Την καρδιά μου ο νους να αντέχει

Χωριστά απ' τον κόσμο θα ζω
Μια και τίποτα δεν θέλω να πάρω
Την ζωηρή ματιά θα τηρώ
Για ν' αντέξω να δίνω κι ας χάνω
Την ελπίδα που είναι ζωή
Το χαμόγελο που πέτρες τσακίζει

Υποκρισία κοντά σας να ζω
Μια και ξέρω πως θέατρο είστε
Το θιασάρχη* θα παρατηρώ
Και τον ρόλο που προσποιήστε

Με τραγούδια θα σβήνω κεριά
Με χορούς θα λιώνω τον πόθο
Το κενό για παράδεισο νιώθω
Θιασάρχη λατρεύω ως Θεό
Ρυθμό δίνει στο χορό!
Και φιλιά! Την σοφία δεν διώχνω...

*(ολον-φυσικες δυναμεις-νημα-συμπαν-ονειρα-σπιθα-σκεψη...κ.α.π)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εκ προμελέτης

Ψάχνω τ' αδύναμα παιδιά
Που λιώναν απ' αγάπη
Τότε που τα εγκλήματα
Γεννιόνταν απ' τα πάθη

Πλέον όσα δικάζονται
Είναι από μελέτη
Η λογική περίσσεψε
Από έρωτα ποιος κλαίει;

Το άλλοθι είναι σίγουρο
Το λένε "φιλοσοφία"
Αντί να πλάσουν τ' όμορφο
Πλάθουν χρησιμοθηρία

Οι δράστες γίναν δικαστές
Την Φύση μας σκοτώνουν
Το όμορφο κλείνουν σε φυλακές
Το ωραίο αμπαρώνουν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ταξίδι με τα μάτια σου...

Πλανιέσαι άσκοπα θαρρείς μέσα στα κυπαρίσσια
Μα χίλια χείλια σε φιλούν, κρύα νεκροταφεία
Το βλέμμα ούτε που κοιτούν, μάτια π' αδυνατίζουν
Το βάρος χάνει η καρδιά, μέρες που νεκροφέρνουν

Αν δεν δεις με τα μάτια του θυμωμένου...πώς να τον ηρεμήσεις;
Αν δεν δεις με τα μάτια του πληγωμένου...πώς να τον γιατρέψεις;
Αν δεν δεις με τα μάτια του τυφλού...πώς να του δείξεις το δρόμο;
Αν δεν δεις με τα μάτια του ηλίθιου...πώς να φέρεις το φως;
Αν δεν δεις με τα μάτια του ερωτευμένου...πώς να αγαπήσεις το σύμπαν;

Ταξίδι με τα μάτια σου, αναύλωτο όλο πάει
Τη δίψα που 'χει η καρδιά , μ' Αγάπη ξεδιψάει
Δεν είναι αποκλειστικό, ταλέντο μόνο για ένα
Για πιάσε την χειρολαβή, εκτόξευση με τρέλα!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Είσαι ο καρκίνος σου;

Στόχος η ανάπτυξη
Στόχος η επέκταση
Αγωνία, τάση για περισσότερα
Κτήση ατελείωτα
Χωρίς πρόβλεψη για τα χειρότερα
Σκοτώνεις τον Εαυτό
Τον κόσμο σου τον Ολικό
Συνείδηση καταστροφικά κατεστραμμένη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φέγγουν Ονείρων Νικητές

Ονείρων πρωταγωνιστές
Για Ιθάκες αρμενίζουν
Ζωή πανηγυρίζουν
Αυτοί μόνο την ορίζουν

~~~~~  
Τα άστρα έχουν θεατές  
Με κύματα παλεύουν  
Χαρούμενη είναι η καρδιά  
Δυσπρόσιτες Ιθάκες φέγγουν

~~~~~  
Ιθάκες, στόχοι ανθρώπινοι
κι όχι απλοί άνθρωποι
Τί κι αν οι Πηνελόπες πια δεν ζουν
η Αγάπη τους υπ'Αρχει
δύναμη για Οδύσσεια κάθε ζωή για να 'χει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εμείς το καταλάβαμε...

Αναστέναξες και λύθηκαν οι βάρκες απ' τα λιμάνια, ξεκόλλησαν οι ανεμοδείκτες
Δάκρυσες και πνίγηκαν χωριά στα βροχόνερα, λάσπη παντού
Χτύπησες γροθιές το πονεμένο στήθος σου και πέσαν σπίτια απ' το σεισμό
Κραύγασες και επέκτεινες τα όρια νόμων και κανόνων

~~~~~  
Τραγούδησες και ήρθαν όλα τα πουλιά να σε ακούσουν  
Αγκαλιάστηκες και ξεριζώθηκαν τα λουλούδια να σ' οσμιστούν  
Χαμογέλασες και μας έκαψε ο ήλιος το δέρμα  
Γέλασες και η γη σταμάτησε να σε χαρεί

~~~~~  
Εμείς το καταλάβαμε!
Εσύ είδες την ύφανση του πεπρωμένου!

...Κάποια στιγμή ερωτεύτηκες!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έρωτας των διαφορών είναι Αγάπη

Όταν τελειώνει ο έρωτας, βαθαίνει η Αγάπη
Σπάει ο καθρέφτης που 'κρυβε, του αλλουνού τα κάλλη
Του κέρινου ομοιώματος, προβάλλει ο εαυτός
Για κοίτα πώς γελάστηκα! Είναι διαφορετικός!

Χαίρομαι που έσπασε το καθρέπτινο καλούπι
Σε είδα κι ερωτεύτηκα όλες τις διαφορές
Μια και ως τώρα αγάπαγα τις όμοιες πλευρές

Αν είχες φύγει τρέχοντας φορώντας τον καθρέφτη
Χίλια λάθη θα μέτραγες με απορίες πολλές
Ποτέ σου δεν θα μάθαινες ποιος είσαι και τι θες;
Πληρότητα και ανάπτυξη για τολμηρές καρδιές...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Της συγνώμης το παράλογο

Έχεις την άνοιξη μέσα σου
Άνθη ευωδιάζει η αύρα σου
Γέλια, χαρές, θέρμη
Σήμερα, χθες και αύριο
Κάποιοι γύρω ενοχλούνται
Νεύρα, οργή, εκρήξεις
Χρώμα δεν αντέχει η κατήφεια τους
Ευθιξία που απαιτεί συγνώμη
Ύπαρξη αιτίας απροσδιόριστη
Έτσι! Για εκδίκηση στη Χαρά
Συγνώμη γι' αυτό που Είσαι;

Έχεις το χειμώνα μέσα σου
Θλίψη, κατήφεια, ψύχρα
Ρόδα με αγκάθια υπερτραφή
Σήμερα, αύριο και χθες
Κάποιοι γύρω ενοχλούνται
Νεύρα, οργή, εκρήξεις
Μαύρο δεν αντέχει η Χαρά τους
Ευθιξία που απαιτεί συγνώμη
Ύπαρξη αιτίας απροσδιόριστη
Έτσι! για εκδίκηση στη θλίψη
Συγνώμη γι' αυτό που Είσαι;

Ήσουν, Είσαι και θα Είσαι
Στάση, αίσθημα και γνώμη
Δεν αλλάζουν με συγνώμη
Κράτα δίπλα ποιον αντέχει
Τα λουλούδια να προσέχει!

Άλλον άμα προσποιείσαι
Στόχο πονηρό αν είχες
Λάθη που κοψες στη μέση
Κοίτα τότε να προσέχεις
Μια συγνώμη να την έχεις!
την αιτία πια αν δεν κατέχεις

Αν το έχυσες το γάλα
Γιατί ξες πως δεν σ'αρέσει
Την συγνώμη τί την θες
Ποιον νομίζεις κοροϊδεύεις;
Μόνο εσένανε δουλεύεις
Και τους γύρω σου παιδεύεις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ομορφιά Σου...

Η ομορφιά Σου είναι αξία
Δίνει συναίσθημα
Φύσης λατρεία
Ο τρόπος ζωής Σου, μιλιás και δράσης
Της δίνει άλλες διαστάσεις
Είσαι της ζωής κατακτητής, θανάτου διεκδικητής
Της Φύσης κομμάτι, βασιλιάς Αγάπης
Άσε την χρησιμοθηρία
Δείξε τί είναι ελευθερία!
Η μάχη του πνεύματος πόση έχει αξία!
Η ομορφιά Σου έχει σημασία
Αρχαίου μύθου ηθική αξία
Αρχαίου πολιτισμού αισθητική μαγεία....

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ηθικοί αυτουργοί και δράστες

Η δράση είναι εύκολη
Δεν θέλει φαντασία
Μηχανική παράκρουση
Σκοτώνει την ανία
Είναι συγκατάβαση
Χωρίς καθόλου σκέψη
Στιγμή δεν μένει ζωντανή
Πεθαίνει μόλις φέξει

Ονειροπόλοι ποιητές
Βαστάτε τις αξίες
Ομίχλης ήρωες και σκιές
Των τραγουδιών ουσίες

Κι εσείς αιδοίοι λαλίστατοι
Της δράσης οι πνιγμένοι
Του κόσμου οι δούλοι γίνεται
Χάριν ονειροπόλων
Αξίων και αδόλων

Ποιος απ'τους δυο κέρδισε;;;
Του πνεύματος το μέλι...;;;
Ποιος απ'τους δυο έδωσε;;;
Στον άνθρωπο οφέλη;;;;;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σιδερωμένες δάφνες σε φειδωλά ταλέντα

Ήθελες σιδερωμένο πουκάμισο
Να σε δαφνοστολίσουν
Για τα κρυφά σου ταλέντα
Που φανέρωναν οι μελωδίες των πουλιών
Καθώς σιδέρωνα στο μπαλκόνι

Με τσαλακωμένα φτερά
Και καρδιά ξεκλείδωτη
Κελαηδούνε τα πουλιά
Νιώθοντας δαφνών Χαρά
Υπάρχουν δίνοντας απλά
Χωρίς δόλια μυστικά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αστερισμός της Πεταλούδας

Ωσάν αστερισμός
Λάμπει την νύχτα
Λευκό φως
Δυτικά του φεγγαριού
Η πλοκή των ονείρων μας
Μ' ένα φτερό πολύχρωμο
Κι ένα φτερό μαύρο
Πεταλούδας
Μύθος που μαρτυρά
Αλήθεια

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πειρατικός Χάρτης

Όσα δεν μου πες με χαρτί
Χάρτης είναι στα στήθια

~~~~~

Σύμπαν λωλό συνομοτεί
Συμπτώσεων τραγούδια

~~~~~

Φύση για μένα φλυαρεί
Λέει όσα μου κρύβεις

~~~~~

Ένοχα αθώα μυστικά
Ζωής πικρό παιχνίδι

~~~~~

Χάρτης κρυφός στα στήθια
Που η αντίληψη προδίδει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αλλαγή

Τάισέ με σκουλήκια στο στόμα
Τα φτερά δεν δυνάμωσα ακόμα

~~~~~  
Φώλιασέ με σε μπάλα από λάσπη  
Στις φτερούγες σου έχω αράξει

~~~~~  
Και όταν πια η φωλιά δεν χωράει
Μια σπρωξιά! νέα αρχή ξεκινάει...

~~~~~  
Τους γονείς άπειρα ΑΓΑΠΑΕΙ  
Την φωλιά νοσταλγεί κι ας πονάει

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

## Ἦρθε, Ἐφυγε... Ἐμεινε... ὙπἌρχει

Ἦρθε η στιγμή, ἔφυγε η στιγμή  
Ἦρθε το λεπτό, ἔφυγε το λεπτό  
Ἦρθε η ώρα, ἔφυγε η ώρα  
Ἦρθε το κύμα, ἔφυγε το κύμα  
Ἦρθε το σύννεφο, ἔφυγε το σύννεφο  
Ἦρθε ο Ἥλιος, ἔφυγε ο Ἥλιος  
Ἦρθε η σελήνη, ἔφυγε η σελήνη  
Ἦρθε η απελπισία, ἔφυγε η απελπισία  
Ἦρθε η Χαρά, ἔφυγε η Χαρά  
Ἡ ευωδιαστή θυμαρίσια αναπνοή ἔμεινε  
Ὁ χάρτης περηφάνιας που φουσκώνει στο στήθος ἔμεινε  
Ἡ πηγὴ τῆς σπίθας στα μάτια ἔμεινε  
Ὁι πυρωμένες ἀπ' τὴν καυτὴ καρδιά παπαρούνες ἔμειναν  
Ὁ πόθος για δημιουργία χαράς ἔμεινε  
Ἡ δημιουργία ἔμεινε  
Ἐσύ ὑπἌρχεις...

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

## Amber Alert

Αστραπή θανατηφόρα  
Αγνοείται από τότε  
Δεν αναζητήθηκε ποτέ  
Ορίζει τη ζωή  
Χαμογελάει  
Κι ανθίζουν λιβάδια μαργαρίτες  
Στα νεανικά περήφανα στήθη  
Καθάρια λαμπερά διαμάντια  
Δίνουν σπίθα στα μάτια  
Σε ταξιδεύουν  
Στο ομορφότερο ταξίδι  
Της πρώτης σου νιότης  
Απελπίστηκε κι ο θάνατος  
Υπάρχει μάρτυς  
Ο γυμνός Ήλιος Εαυτός

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

## Πνεύμα ατίθασο, καρδιά κυνηγημένη

Είπε να σε ζωγράφιζε, να έχει μες στη μνήμη  
Κάθε πολυμορφή σου, ουλή βουνοκορφή σου

~~~~~  
Δάχτυλα σε ψηλάφισαν, γεύτηκαν την αλήθεια
Όλη η ζωή σου μια καρδιά, κρυμμένη από συνήθεια

~~~~~  
Άλογα που καλπάζουν, γυμνά και ματωμένα  
Μαστίγιο ανελέητο, πνεύμα δαμαστή λαμπρό  
Πέταλα και καρφί του, μπήγει στο κορμί τους

~~~~~  
Ήρεμα σαν ποτίζονται, στην φωτεινή την λίμνη
Ακούν το μαστίγιο, καλπάζουν κι όπου φύγει

~~~~~  
Στην ζωγραφιά να μπουν, σ' όνειρο να σελωθούν  
Να ξεραθούν τα αίματα, στα χάρδια ν' αφεθούν

~~~~~  
Καρδιά σαν καταφύγιο, να τα γιατροπορέψει
Η Αγάπη η τεράστια, τ' άλογα να μερέψει
Τον δαμαστή που θαύμασε, με δάφνες να τον στέψει

~~~~~  
Πινέλα βουτάει στην καρδιά, να σε χρωματίσει  
Ουράνιο τόξο ολόκληρο, βρέχει χαμογελάει  
Όλη η ζωή μια ζωγραφιά, το γκρίζο δεν χωράει

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

## Αγάπα το εφικτό

Δεν είμαι εδώ για να σε σώσω  
Για να γεμίσω το κενό  
Για να πληρώσω την ιδέα  
Που 'χεις για μένα στο μυαλό

---

Μέσα απ'τη σχέση θα γνωρίσει  
ο καθείς τον εαυτό  
Τίποτα πιο σημαντικό

---

Η επαφή είναι που μετράει  
Εγώ με σένα  
Εσύ με μένα  
Εγώ με μένα  
Εσύ με σένα  
Εμείς με τον κόσμο

---

Κανένας δάσκαλος δεν θα ρθει  
Πριν έτοιμος γίνει ο μαθητής  
Αν περιμένεις δρόμο ίσιο  
Τον ήλιο πάντα να θωρείς  
Σίγουρα θα απογοητευτείς!

---

Μέσα από πόνο και αγκάθια  
Περνάν οι σχέσεις στη ζωή  
Αν ψάχνεις ρόδινα παλάτια  
Σε απελπισία θα βρεθείς

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

## Λευκό μήνυμα

Δεν με φοβάται η πεταλούδα  
Στο χέρι μου πεταρίζει  
Στων ματιών μου τον βυθό  
Βουτά και ξαναφεύγει  
Ανοίγει τα λευκά της  
Φτερά να αιθεροπετάει  
Μήνυμα από τον ουρανό  
Χαράς στα σπλάχνα φέρνει  
Μήπως δεν το κατάλαβα  
Ήρθε και στ' άλλο χέρι...

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ



## Μια ματιά

Μια ματιά να ρίξω ακόμα  
Στη Χαρά που μέχει βρει  
Να διαλέγω απ' τον πόνο  
Την καλύτερη στιγμή

~~~~~

Μια ματιά να ρίξω ακόμα
Και θα πάω στη Χαρά
Που τον πόνο δεν γνωρίζει
Απ' τ' αστέρια μας κοιτά

~~~~~

Μια ματιά είν' όλη κι όλη
Η επίγεια ζωή
Όρια ξεχνά ο χρόνος
Η Χαρά όταν τον βρει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χωρίς στοργή πεθαίνεις

Χωρίς έρωτες μπορείς, χωρίς στοργή πεθαίνεις
Η πεταλούδα που πετά, έχει το όνομά Της

~

Την πλάση ομορφαίνει, όλο ψηλά στοχεύει
Το χρυσοποίκιλτο δέρας Σου, είχε για κουκούλι

~

Την ζέστανες, την γλύκανες, βάλσαμο στην ψυχή της
Σου χάρισε το κουκούλι Της, να γίνεις πεταλούδα

~

Μαζί να αγναντεύετε, στα ευωδιαστά λουλούδια
Τέλειωσε η σερνάμενη, ζωή ερωτοσκολήκων

~

Άρχισε της εξύψωσης, ωραίας πεταλούδας
Στοργής κουκούλι η αφορμή, αυτή και η αιτία
Ελάτε να αντ-αλλάξουμε κουκούλια κ' ιστορία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φωνάζω

Η γη είναι εδώ
Θέλω να την φυτέψω όλη
Τα φυτά περιμένουν την σειρά τους
Χώμα υπάρχει
Όσο προλάβω
Με το φυτάρι που έχω
Φωνάζω
Να πληθύνουν τα φυτάρια
Να ομορφύνουμε τον κόσμο
Με Αγάπη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μορφή άμορφη όμορφη

Τα μάτια μου στα μάτια σου
Βάζω για να κοιτάξω
Να δω με τις αισθήσεις σου
Πως χτυπάει η καρδιά μου

~

Του νου όμως τα σκιρτήματα
χωρίς καμιά εικόνα
είναι τα πιο πολύτιμα
χτυπάει η καρδιά αιώνια

~

Μορφή άμορφη όμορφη
Παροδική δεν είναι
Καθρέφτη καθρεφτάκι μου
Πόσους δεν ξαναείδες;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αντίληψη

Όταν ενώσεις τις σιωπές
Ανάμεσα στις σκέψεις
Θα νιώσεις ο πιο Ζωντανός
Όλων τις προθέσεις

~

Αντίληψή σου δυνατή
Σύνδεση με τη Φύση
Διασύνδεση με οντότητες
Του Εγώ σου τις μικρότητες

~

Ταξίδι κάνεις Τώρα da
Στα πέρατα ανεβαίνεις
Κάνεις τον νάνο γίγαντα
Τον άνθρωπο ομορφαίνεις

~

Άκου την ησυχία σου
Νιώσε την γαλήνη
Την άμορφη ουσία σου
Που ήσουν και θα γίνεις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φτερά

Έχεις δει πουλί να πετάει ψηλά
Με τα δικά του φτερά;
Αυτά που δεν πιάνει το μάτι σου
Κοιτώντας ουρανό
Πετάν με τα αόρατα φτερά τους...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έξι αστέρια

Ένα βράδυ στην Αθήνα
Αλλα χρόνια ήταν εκείνα
Ρίξαν στρώμα στην ταράτσα
Έξι παιδιά να δούνε τ'άστρα

~

Να πειράγματα, να γέλια
Να αστεία τα κοπέλια
Έλαμψε η ομορφιά τους
Ζήλεψαν τ'άστρα την θωριά τους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χέρι πιάσε, Γέλα και Χόρευε

Αναψε της ελπίδας τα φώτα
Λάμψε της καρδιάς μου τη ρότα
Κράτα του Διογένη φανάρι
Μαζί και σε πιθάρι

~

Πιάσε σφιχτά νύχτα μέρα το χέρι
Κοίτα πως λάμπει τ'αστέρι
Οι άσχημες μνήμες θέλουν νυστέρι
Το σήμερα νιώθει και ξέρει

~

Πάτα στις Αγάπης τα φώτα
Χωρίς ομίχλες του αύριο τα χνότα
Στις Αλήθειες γιατί ψάχνεις σκιές;
Διαλύουν τα σύννεφα του χθες

~

Ξεγέλα τους φόβους που έχεις
Γέλα ψυχή όσο αντέχεις
Νικά τον Χάρο στο τάβλι
Χόρευε με των αγγέλων τη χάρη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μνήμη δεν έχει ο καθρέφτης, μνήμη μου είσαι Εσύ

Δεν θυμάται ο καθρέφτης
Πότε μ'είδε γελαστή
Δεν θυμάται ο καθρέφτης
Πότε μ'είδε θλιβερή
Μνήμη δεν έχει ο καθρέφτης
Μνήμη μου είσαι εσύ
Που θυμάσαι πότε μ'είδες
Να χορεύω στην βροχή
Νιώθεις το δάκρυ της χαράς
Νιώθεις δάκρυ της θλίψης
Αισθήματα με γέμισες
Απ'τη ζωή δεν λείπεις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αναπνέεις άρα Είσαι, Ονειρολαγνεία Ζήσε

Αναπνέεις άρα Είσαι
Άλλο πια μην προσποιείσαι
Στην ζωή σου πως κατέχεις
Άλλο τίποτα δεν έχεις
Οι εμπειρίες σου δεν Είσαι
Τα Ψυχιατρεία κλείσε
Ύπαρξη η Μία Είσαι
Ονειρολαγνεία Ζήσε

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κάτω, πάνω από τη σκέψη (εξύψωση ανθρώπου)

"Πνεύμα" είναι το αλκοόλ(ναρκωτικά,τηλεόραση)
Το νου μας ελαφραίνει
Χαρά, τραγούδι και χορό
Ζωή που ομορφαίνει
Αν φτάσεις στην υπερβολή
Είσαι φυτό που γέρνει
Κατάσταση υπέροχη
Πέρα **από τη σκέψη** φεύγει
Αιώνες **πίσω** τρέχει

~

"Κι αυτό θα περάσει", "Έτσι ε!"
Κράτα την φράση
Ανθρώπου η εξέλιξη εν δράσει
Γαλήνη, ηρεμία, στο σώμα ψυχραιμία
Γνώση παροδικότητας
Νικά το χρόνο, πάρε ανάσα
Κατάσταση υπέροχη
Πέρα **από τη σκέψη** φεύγει
Αιώνες **μπροστά** τρέχει

~

Με "Έτσι ε!" και αλκοόλ
Ξεφεύγεις απ' τη σκέψη
Να εξυψωθείς, να γειωθείς
Σου μένει **να διαλέξεις**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στον Καθρέφτη

Μόνο ένας Τίτλος

Δεν έχω όνομα, δεν έχω παρόνομα
Δεν είμαι μαθήτρια, δεν είμαι φοιτήτρια
Δεν είμαι κόρη, δεν είμαι μάνα
Δεν είμαι αθλήτρια, δεν είμαι ποιήτρια
Δεν είμαι επιστήμονας, δεν είμαι ειδήμονας
Δεν είμαι φιλόσοφος, δεν είμαι αντιπρόσωπος
Δεν είμαι ταμένη, δεν είμαι λερωμένη
Δεν είμαι ερωμένη, δεν είμαι παντρεμένη
Δεν είμαι αγριεμένη, δεν είμαι χωρισμένη
Δεν είμαι γυναίκα, δεν είμαι του 10
Δεν είμαι εύκολη, δεν είμαι δεύτερη
Δεν είμαι αδελφή, δεν είμαι και λαίδη
Δεν είμαι διάολος, δεν είμαι και άγγελος
Δεν είμαι ξύπνια, δεν είμαι μαλάκας
Δεν είμαι αριστερή, δεν είμαι χουντική
Δεν είμαι αγνή, δεν είμαι παρθένα
Δεν είμαι γατί, δεν είμαι νεκρή
Δεν είμαι λατρεμένη, δεν είμαι μαγεμένη
Δεν είμαι Θεός, δεν είμαι αλλιώς
Δεν είμαι γιατρός, δεν είμαι νομικός
Δεν είμαι θεατρίνα, δεν είμαι τσαχτίνα
Δεν είμαι αγία, δεν είμαι αμαρτία
Δεν είμαι δυνατή, δεν είμαι λιοντάρι

~

Άλλες τόσες ταμπέλες, να μου προσάψεις
Νόημα άλλο τις δίνω, το σάλιο θα χάσεις
Δεν θα με πληγώσεις, δεν θα με χαλάσεις
Την ουσία μου δεν μπορείς να μεταλλάξεις

~

Μόνο ένας Τίτλος μ' έκανε να γελάσω
Τον πιτσιρίκο δεν θα ξεχάσω
Με μάτια που μόνο αγάπη τρυγούσα
Είπε "Είσαι βασίλισσα των λιονταριών"
Με περίσσια γλύκα!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μάρτη, πετάχτηκα απ' τ' αστέρια

Ο Μάρτης είναι ο μήνας μου
Πετάχτηκα απ' τ' αστέρια
Το σώμα μου το διάλεξα
Το πλάθω κάθε 'να λεπτό
Γεννιέμαι νύχτα μέρα....

~

Τον μάρτι μου τον φόρεσα
Τον Ήλιο να ρουφάω
Μη μένει στην επιφάνεια
Το μαύρο στην αφάνεια
Μόνο να τραγουδάω

~

Παράγγειλα του πελαργού
Παπούτσια κόκκινα χορού
Καθώς τον χαιρετώ
Να συνεχίσω το τανγκό
Χορό Χαράς...Πετάω
Σε ουρανό απέραντο
Με τα πουλιά μιλάω

~

Σαν μέλισσα απ' τ' άνθη σας
Γέλιου γύρη τρυγάω...
Τον άψυχο χαρταετό
Θα κάνω απόψε αετό

~

Ο Μάρτης ειν' ο μήνας μου
Αιώνια να πετώ...
Τ'άστρα με περιμένουνε
Κοντά τους δεν πονάω...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ήθελα την Αφάνεια

Στα θεατρικά ζωής
Που επέλεξα ν'απολαύσω
Προσκλήθηκα συνειδητά
Τον κόσμο ν'αλλάξω

Απ'τους πρώτους έφτανα
Να πιάσω γαλαρία
Ανέμενα την έναρξη
Ν'αρχίσει ιστορία

Η αίθουσα ενώ γέμιζε
Μου 'ψάχναν πρώτη θέση
Αυτοί που με προσκάλεσαν
Το έργο για να παίξει

Ο κόπος μου ν'αφανιστώ
Κρυμμένη μες το πλήθος
Σε μια στιγμή χανόταν
Το σύμπαν για ποιον νοιαζόταν;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Όταν σήκωσα κεφάλι

Δεκατρείς ώρες δεν σήκωσα κεφάλι
Άγνοια για όλα τα έξω απ' τη δουλειά
Άνοιξα την πόρτα και είδα την κόλαση
Αγέρηδες λυσομανούσαν, σηκώνοντας ότι βρίσκαν
Ακατάστατη βροχή στο έλεος του αέρα
Δεν καθόμουν ούτε λεπτό παραπάνω
Ήθελα να φτάσω στη θαλπωρή
Η άκρη του ματιού μου πήρε ένα πεσμένο γέρικο δέντρο
Είχε κόψει τον δρόμο
Κορναρίσματα, κρότοι, αέρινα σφυρίγματα
Τάχυνα το βήμα από φόβο
Σήκωσα το κεφάλι μέσα απ' την κουκούλα
Είδα μια γιγάντια σκεπή να ξεκολλάει από μακρινή ταράτσα
Με ταχύτητα την πετούσε ο αέρας προς εμένα
Γύρω μου κανείς άλλος τρελός
Χρόνος αντίδρασης μηδέν
Η κίνηση της σκεπής φρέναρε μπροστά μου
Μόνο Εγώ ξεψύχησα, είδα το τέλος μου
Ποια δουλειά!... Ποια θαλπωρή!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το κλαδί που βγάζει κλώνια

Όσο θαύμαζα τα κλαδιά των επιλογών ζωής
Ανώριμα, αγνά, παιδικά
Η πολιτεία, η κοινωνία, η οικογένεια
Ροκάνιζαν όσα δεν τους βόλευαν
Στων αποφάσεων την ώρα
Έμειναν λίγα
Μια στιγμή αρκούσε
Έκοψε σύρριζα όλα τα κλαδιά
Ήθελα να χωθώ στο χώμα μαζί τους
Αντί γι' αυτό δημιούργησα...
Την ιδιωτική οδό μου
Το κλαδί μου που βγάζει κλώνια

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ουρανέ

Ουρανέ, εσύ απέραντε
Πιο απέραντος κι απ'τη θάλασσα
Την χλιοτραγουδισμένη
Εσύ π'αγκαλιάζεις
Τα πουλιά και τ'άστρα
Που κρύβεις όλη τη γνώση
Οι αρχαίοι που γράψαν στ'άστρα σου
Με μύθους
Εσύ π'αγκαλιάζεις τα νεφελώματα
Που στην ύλη πια δεν χωράνε
Ξέμειναν από στόχους κι από όνειρα
Τους έφαγαν σαράκια στα παπλώματα
Ξέχασαν στο τώρα να πατάνε
Πώς είναι να γελούν, να χαμογελάνε

~

Ουρανέ, κοντά σου ελπίζω
Τον πόνο να μερέψω
Από το αγκαθωτό κρεβάτι που επέλεξα αγόγγυστα
Απ'τα ραπίσματα που δέχτηκα μ'αντέχω
Απ'τις πέτρες των παθών τους πια δεν τρέχω
Φίμωτρο δεν βάζω κι όσο πάει
Γυμνή καρδιά χαρίζω κι ας βογκάει

~

Άφησα πίσω μου τ'αδάγκωτο το μήλο
Τους ίσκιους ν' αναμένουν άλλο φίλο
Τους φόβους που κρυφτήκαν στα σεντόνια
Βιβλία που μιλάν για πλήξης, ερημιάς ήσυχα χρόνια....

~

Επέλεξα τ'άβατο δύσβατο μονοπάτι
Σφυρίζοντας στίχους, στις μοναξιάς τ'αγκάθι
Ουσίες νοήματα στραγγίζοντας πέτρες
Στον Γολγοθά τραβάω αγνοώντας επαίτες
Δεν θέλω από κανένα ευχαριστία
Ξύδι, χολή ή μέλι για νηστεία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χέρι θαλπωρή...της Φύσης

Καρδιά σε κίνδυνο, μόνη πορεύεται
Απ'όταν γεννήθηκε, αγκαλιά ονειρεύεται

~

Μπροστά το Αστέρι, δείκτης πυξίδας
Τον δρόμο φωτίζει, της "νύχτας" ελπίδα

~

Χέρι θαλπωής ποτέ δεν έλειψε
κι ανθρώπου αν δεν ήταν, της Φύσης ηρέμησε!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Με 'μένα απέναντι

Με 'μένα απέναντι
Σε έρημο μιλάω
Το δάχτυλο απειλητικά κουνάω
Στις σπίθες μου καίγομαι
Το δράμα του κόσμου, τα πάθη του
Στου τσακαλιού τα μάτια
Καθρέφτη κοιτάω
Την πλάτη μου εκτιμώ
Γυμνή, μπροστά κοιτάω!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δίκες

Κρίθηκα, κατακρίθηκα
Δεν παραδόθηκα, αντιστάθηκα
Απ' τις δίκες σώθηκα!

~~~~~

Τον σταυρό δεν δέχτηκα
Το φωτοστέφανο δεν καταδέχτηκα
Την πονηριά παραδέχτηκα!

~~~~~

Μόνη επιβίωσα, τα μίση, τα πάθη όταν βίωσα
Δεν ήταν μια δεν ήταν δυο
Της ιστορίας μου κρυφά σημεία

~~~~~

Έτσι δυνάμωνα, έτσι ανδρώθηκα
Σε ακρυλική αγκαλιά πήγα και χώθηκα
Στης μουσικής το φάρμακο παραδόθηκα

~~~~~

Στο διάολο, στο καλό κανένα δεν έστειλα
Γιατί εγώ είμαι το καλό και ο διάολός σας
Προς την αγάπη βαδίζοντας, βρήκα τον τρόπο

~~~~~

Για την κακία δεν έχω τόπο
Βρήκα τον τρόπο
Για την Αγάπη ανοίξτε τόπο!
Όχι θάνατος από Αγάπη, αλλά ζωή μόνο με Αγάπη!

Υ.Γ:Γιατί "Διψάωωωω!!!!" αν φωνάξω ξύδι από σας θ' εισπράξω...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τα μάτια της

Μάτια μεγάλα εκφραστικά, μελαχρινά, ελαφρώς τραβηγτά...
Παίρνουν και δίνουν, χωρίς λόγια , πολλά
Τα λόγια του Είναι της, ποτέ λαμπερά
Υποφέρει από αισθήματα πληθωρικά
Τα μάτια όμως σκάβουν βαθιά, βαθιά
Αν τ' αντικρίσεις, νιώθεις ζεστασιά
Αν τα γνωρίσεις, θα καεί η καρδιά
Πάντα γαλήνια, σιωπηλά, μαγνητίζουν θετικά
Για τους άλλους, ψυχρά αυθεντικά
Κρύο ή ζέστη θα το νιώσεις με μια
Την φλόγα που της καίει την καρδιά
Αν δεν στην ανοίξει, μόνο οι δημιουργίες της
θα σε πάνε μακριά...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ήταν αύριο...Με είδες;

Με είδες;

Είμαι αυτή που έπαιζα ρακέτες με τα' αγόρια
Είμαι αυτή που κλώτσαγα την μπάλα μες στ' αλώνια
Είμαι αυτή που liaζόμουν σε ποδηλατάδα
Είμαι αυτή που χόρευε στα δέντρα
Είμαι αυτή που βούτηξε στα χόρτα
Που μπλέχτηκε η φύση στα μαλλιά της
Που γέμισε ζουζούνια η ποδιά της
Που χάζευε στα μάτια πεταλούδες

~

Εσύ που ήσουν;

Είχες κρύψει το πρόσωπό σου στις παλάμες;
Σήκωνες διακριτικά το κουρτινάκι;
Ήσουν ο μπάρμπαρ που κοιτούσε απ' το μπαλκόνι;
Ο ρωμαλέος που χάζευε με μεράκι;
Ο πιτσιρικός που μπήκε στο παιχνίδι;
Η γάτα που ελαφρά νυχοπατούσε;
Ο πελαργός στα ουράνια που πετούσε;
Ο βάτραχος που έκρωζε στα ρυάκια;
Ο ερωδιός που ως έρωσ κελαηδούσε;
Το χαμομήλι που ευωδίαζε τον τόπο;
Η πασχαλιά που ομόρφαινε με τρόπο;
Το πλατάνι που αγέρωχο τηρούσε;

~

Ήταν σήμερα, ήταν χθες, ήταν αύριο;
Ο ειρμός του χρόνου διεκόπη
Η συνοχή του τοπίου ήταν τόση
Που το γέλιο κι η χαρά κυλούσε ποτάμι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο δρόμος που βγάζει στο παντού(αντίληψη)

Όταν οι αισθήσεις
αντιλαμβάνονται
κάτι όμορφο
ο νους κολλάει
Η φυσική ομορφιά καταπιέζει τη νοητική
και βγαίνω στο "παντού"
των πολλών το "πουθενά"

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τίναξε τα φτερά σου

Την γειτονιά που έπαιζα
Την έλεγαν "παπάκια"
Είχε μια λίμνη μαγική
Γεμάτη με παπάκια

~

Τις τάιζα, τις χάριδενα
Κοιτούσα την ζωή τους
Μου δίνανε, μαθήματα
Μεγάλη η σχολή τους

~

Κάθε φορά που μάλωναν
Κράταγε για λίγο
Μετά απομακρύνονταν
Τίναζαν την στολή τους

~

Διώχναν την ενέργεια
Ξεχνούσαν την χολή τους
Ήρεμα κολυμπούσανε
Ατάραχη η ζωή τους

~

Τ' ανθρώπου ο νους την ταραχή
Κρατάει σε κάθε τσέπη
Ύπαρξη προβληματική
Σκέψη πάνω στην σκέψη

~

Μότο ζωής έκανα
Το "Τίναξε τα φτερά σου"
Για να θυμάμαι να ξεχνώ
Κάθε πικρό καυγά σου

~

Νιώσε του Τώρα τη Χαρά
Αυτή είναι η μαγκιά σου
Διώξε την μίζερια σου
"Τίναξε τα φτερά σου"

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εαυτός

Πόρτα βαριά, πόρτα παλιά, πόρτα σκουριασμένη
Με χρώμα αξιοζήλευτο, καιρό ξεκαρφωμένη
Πού οδηγεί; Ειν' άγνωστο, λάμπουν οι χαραμάδες

Κάποιοι την θαύμασαν με τα κλειδιά στο χέρι
Κάποιοι την ξεκλείδωσαν και μείναν στο κατώφλι
Φοβήθηκαν το κρυμμένο φως, μήπως και τους τυφλώσει
άλλοι αγανάκτησαν απ' την πολύ προσπάθεια
κλοτσιά γερή της δώσανε, πετάξαν τα κλειδιά της

Έγινε και το ανήκουστο, αιφνίδια, μοιραία
Αυτό που δεν σκεφτήκανε ούτε παραμυθάδες
Άνοιξε διάπλατα προχθές, άνοιξε από μέσα
Σκόρπισε παντού το φως και φάνηκε ένας ξένος

Εγώ δεν σου 'δωσα κλειδιά! Εσύ τα είχες ήδη!
Πώς μπήκες εκεί μέσα; Ως τότε έτσι άνετα λες να μπαινοβγαίνεις;
Πόσα απ' το φως έμαθες; Πόσα θα μου μάθεις;
Κρυφέ μου Εαυτέ, θες να με τρελάνεις;

Χωρίς να βλέπεις, ετσι απλά διαβάζεις την ψυχή μου
Χωρίς να μιλάς, πολλά πολλά, χουφτώνεις την καρδιά μου
Εσύ γκαβέ, Εσύ μουγκέ, απίστευτε εαυτέ
Όσα κι αν σου πω, όσα κι αν σου γράψω
Τα σπουδαιότερα, σίγουρα θα ξεχάσω
Όσα λεν τα βλέμματα, δε θα τα ξεπεράσω...
Ήρθες, στρογγυλοκάθισες, αιώνια για πάντα!!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εμείς εδώ Αυτοί εκεί

Σε έρημα γεροντικά χωριά, σχοινί κρατούν καμπάνας
Ζαλίσανε χτυπώντας την, τα παιδικά όνειρά μας
Καλά που δεν άκουσαν τους χτύπους, τα βουνά μας
Καλά που δεν σπάσανε οι ήχοι τα σπαθιά μας
Δεν κοίταξαν ποτέ τον φάρο της Αλεξάνδρειας
Που ανάβουμε ευλαβικά με φλόγα απ' την καρδιά μας
Δεν πιάσανε ποτέ ακρογιαλιά
Γράμματα σε μπουκάλια
Εμείς εδώ Αυτοί εκεί
Χαθήκαμε σε μισό μέτρο διαδρομή...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ποιητής, του ανθρώπου μεταποιητής

Ήθελα να 'μαι ποιητής, του ανθρώπου μεταποιητής!
Την ύλη στο νου να υποτάσσω
Την θλίψη του πλήθους, σε αρμονία να μεταλλάσσω
Τον επαναστατημένο να προτάσσω
Την κακία, την αδράνεια, την κριτική να ξεχάσω
Τα πάθη του κόσμου να κατευνάσω
Τις μαραμμένες καρδιές να φρεσκάρω
Τους πονεμένους του έρωτα, να γλυκάνω
Αξία υπεράξια στις δάφνες να δώσω
Περνώντας απ' την Κόλαση, Παράδεισο να νιώσω
Τον διάολο δούλο να κάνω να ξεδώσω
Τα θεμέλια της Γης να στερεώσω
Την δύναμη στον άνθρωπο να ξαναδώσω
Ήθελα να 'μαι ποιητής, του ανθρώπου μεταποιητής!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ναρκωτικά μου και αποτσιγάρά μου

Στα αυλάκια του νου
κύλισε η γνώση
μόλις αμφισβήτησα
κάθε δεδομένη ζώση

~~~~~  
Των βιβλίων νοήματα  
διάλεξα εκτίμησα  
μέσα μου έκρηξη  
ξεκόλλησα, ξεφρίκαρα

~~~~~  
Βιβλία τα ναρκωτικά μου και τ' αποτσιγάρά μου!

~~~~~  
Με αγάπη την γνώση  
παντού διασκορπάω  
πυκνώνω σε ποιήματα  
σε blog αναρτάω

~~~~~  
Βιβλία τα ναρκωτικά μου και τ' αποτσιγάρά μου!

~~~~~  
Κάθε υποψία διασταυρώνω  
η αλήθεια να μείνει  
κι ας μην υπάρχω, καμαρώνω!

~~~~~  
Βιβλία τα ναρκωτικά μου και τ' αποτσιγάρά μου!

~~~~~
Το νου μου ενώνω
με του συγγραφέα
υπάρχει ή όχι
είναι μόνο ιδέα!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σπορά

Με την σπορά της Δήμητρας
Παντού θε να βλαστίσω
Λόγια γλυκά κι αισθήματα
"Ανθρώπους" να γεννήσω

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αγάπης κεράσια

Λίκνιζε το κορμί στις κερασιάς τις ρίζες
Έβαζε στ' αυτιά δικά της σκουλαρίκια
Χτένιζε τις κούκλες της με τα κλαδιά του κήπου
Έπαιζε το λάστιχο με τον κορμό του δέντρου
Κοίτα γιαγιά την εγγονή απ' την σιωπή σου παίρνει
Αγάπη αιώνια στην καρδιά μπορεί και ανασαίνει
Κάθε κεράσια που κοιτά, παιδικά χαμογελάει
Βαθύ το βλέμμα σου έμεινε, κεράσια όλο να δίνει...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γέμισα όνειρα...θα ανατείλουν

Γέμισα όνειρα παντού
Τσάντες, συρτάρια, τραπέζια, τοίχους...
Παντού χαρτιά με ανώνυμους στίχους...
Με στόχο να γίνει ο "άνθρωπος" Άνθρωπος
Τρυφερή παιδική ψυχή
Αφέθηκα ολόκληρη
Ας μην μάθω πότε ολοκληρώθηκαν
Ας μην μάθει κανείς τον δημιουργό
Κι ας μην υπάρχω τότε...
Πιστεύω, όλα τα όνειρα θα ανατείλουν...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ηλιοτρόπιο

EchoSun

Όταν κοιτώ τον ήλιο αισθάνομαι ότι είμαι κοντά Σου.

Πόσοι και πόσοι σοφοί σκάβουν τον ήλιο με λερωμένα χέρια...Μην τους πιστεύετε...
Μόνο η Αγάπη είναι σοφή.

Το μυρμηγκάκι ασήμαντο; Ναι αυτό με το μικρό κεφαλάκι, μόλις που είναι ορατό!
Εκεί μέσα κρύβει την άγνοιά σου ...τον ήλιο σου!

Διαπέρασες του ήλιου μου την άϋλη την ύλη...Για να σπείρεις στην καρδιά
πολύχρωμο λουλούδι!

Ποιος καλοθελητής έκλεισε όλες τις χαραμάδες στα παντζούρια; Έμεινε μόνο η
χαραμάδα στο πάτωμα να φωτίζει τον Άδη... Καλέ! Μια χαραμάδα στα παντζούρια
αρκεί...Μόνο το Φως νικά το σκοτάδι!

-Τί είναι αυτό το φωτεινό βάρος που κουβαλάς;

-Πέτρες...έσκαβα στο λατομείο του ήλιου...

-Τί θα τις κάνεις τόσες; Βασανίζεσαι! Μόλις το βήμα σου που ορίζεις...

-Ετοιμάζομαι να χτίσω...

-Να βοηθήσω...

-Όλοι μπορούμε! Τον ουρανό που είναι πάνω μου εσύ τον έφερες!

Η καρδιά του ποιητή έχει φορτωθεί όλο τον ήλιο , χωρίς να διαφέρει μορφολογικά
απ' την δική σου...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ήλιος με Ήλιο

Σηκώνω τις παλάμες μου, τον ήλιο να θωρούνε
Στήνω πάνω το μπόι σου, την μάχη σας να δούμε

~

Η λάμψη σου αντάξια, τον ήλιο σου τηρούμε
Το Είναι σου είναι άπειρο, όλα τα περιέχει... Ποιος τάχα υπερέχει?

~

Αυτά που είδες και δεν είδες ακόμα
Αυτά που είπε και δεν είπε το στόμα
Αυτά που σκέφτηκε και δεν σκέφτηκε ο νους με το σώμα

~

Ήλιος με ήλιο τώρα εδώ να λογαριαστούνε
Κόλλησαν τα ηλιοστέφανα, σήμα απείρου... ζούμε...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ήλιοι φυτρώνουν στην Ανατολή

Ναυαγοί στα πράσινα νερά
Κρατούν καλά τα μυστικά
Ήλιοι φυτρώνουν στην ανατολή

~

Σαν οι δρόμοι λύνουν την σιωπή
Σαν τα όνειρα τον Μορφέα δεν διώχνουν
Σαν τον καλπασμό ρουφά ο αέρας
Σαν το άστρο μας τυφλώνει το σκοτάδι

~

Όσο κι αν κρίζουν τα πουλιά
Όσο κι αν ψηλώνουν τα βουνά
Όσο κι αν οι θάλασσες πνίγουν την χαρά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ας πλάσουμε Αστέρια

Φως, νερό και χώμα
Ζυμάρι ανακατεύω
Ρίξε του κόμπου σου λυγμό
Ρίξε της ενοχής τον χτύπο
Ρίξε το δάκρυ που σε καίει
Ρίξε τις πετρωμένες πεταλούδες που σφίγγουν το στομάχι
Ρίξε...
Να δέσει το ζυμάρι!
Χαρά! Κοίτα πώς λάμπει!
Τα χέρια μου πώς καίγονται μαζί με το ζυμάρι!
Πλάστε μαζί με 'μένα, η πλάση να φωτίσει...
Να λάμπει γρήγορα τη Γη, το νέο μας αστέρι...
Την άνοιξη να φέρει ...
Φως, αιώνια τροχιά ανανεωμένη...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φωτεινό πρόβλημα

Έδειξε στον γιατρό της πληγές του
-Είναι όλες επουλωμένες, είπε, λίγο έλειψε να χαθείς για πάντα. Λιγότερο Φως,
χαμήλωσε την ένταση.
Αρκετό ουρανό ξεφόρτωσες στις ψυχές των ανθρώπων τελευταία!
-Δεν μπορώ να γίνω κάποιος άλλος!
-Διάλλειμα κάνε...κινδυνεύεις...μαζί σου κι άλλοι...Είσαι ένα φωτεινό
Πρόβλημα...Κρύψου όπως τ'άστρα...Τ'άστρα μας βλέπουν για άστρα δεν το 'ξερεις;
-Μα θέλω να μάθω:
Πού τελειώνει το φως;
Πού τελειώνει η Αγάπη;
Πού τελειώνουν τα χρώματα;
Θα Είμαι Εκεί! Με ευθύνη του εαυτού μου...
Ας χαθώ για πάντα...
Για άλλους δεν ξαναπαίρνω ευθύνη, το υπόσχομαι...
Θα μιλάω μόνος μου και όποιος θέλει ας ακούει...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Υπάρχει;

Τελικά νικάει αυτός
που δεν έχει καθόλου σκοτάδι
μέσα του
Έχει μόνο Ήλιο...
Υπάρχει;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ανάσταση

Ψυχή που δεν μισεί κι όταν πονάει χορεύει
Το σύμπαν μες απ'τα δάκρυα, βαθύτερα αγναντεύει
Τιμή μεγάλη να βρεθείς κει που ο πόνος στερεύει
Θα σε τυφλώσει η ομορφιά, τέτοια δεν ξανάδες
Η μελωδία ανήκουστη, σύνθεση απ' τις λίγες
Ανάσταση Φύσης γιορτή, ουράνιο σώμα φέγγει
Ήλιος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Από πόλεμο...

Μοιάζει να γύρισα από πόλεμο
Ποιός περιμένει;
Αυτός δεν είναι ο θάνατος...
Με έχασε στο δρόμο

~

Βλέπεις η εμπειρία!
Στα πτώματα δεν μίλησα
Θέλουν να με γκρεμίσουν
Νίκησαν νόμισαν οι νικημένοι

~

Το φόρεμα της άνοιξης
Σκονίστηκε λιγάκι
Ήλιο ρουφάω μέσα μου
Έφυγε το φαρμάκι

~

Το καλοκαίρι θα φανεί
Το χρώμα της σκεπής μας
Ο πόλεμος το άλλαξε
Θα το φωτίσει η μέρα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πάντα λαμπερός

Ξέρεις!
Ο Ήλιος είναι πάντα λαμπερός
στο σύμπαν
Ούτε ανατέλει, ούτε δύει
Οι αισθήσεις σου το κάνουν αυτό έξω σου
Τα αισθήματα μέσα σου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αντανακλάσεις Ζωής

Πάρε την λάμψη απ' ό,τι σου δίνεται
Γδύσου απ' τη μελάνη του κόσμου, γίνεται!
Νιώσε αστέρι για λίγο κι ας κρύβεται
Πύρωσε μέσα την Ύπαρξή σου
Η φωτιά κρατάει την ζωή σου!
Ανασυνθέτει την υλική μορφή σου!
Απ' τα μάτια δεν περνάει η φωνή σου!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το μαξιλάρι

Ωρες ώρες ανησυχώ
Ακτίνες ήλιου
Μην τρυπήσουν το μαξιλάρι
Και χυθούν τα όνειρά μου
Πριν δυναμώσουν τόσο
Για να τα ζήσω υπερθετικά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κομμάτι της Φύσης Είσαι

Στον Όλυμπο ανέβασε για αέρα τον καημό του
Να ψάξει τα άστρα από κοντά, να πιεί το φεγγαρόφως
Τον Ήλιο να λογαριαστεί, το άπειρο το Φως Του
Δάκρυσαν τα μάτια του, κλάψανε τα δέντρα
Και τα πουλιά τραγούδησαν θανάτου μελωδία
Στραγγίζαν όλα τα ζουμιά απ' την απελπισία
Ρυάκια τρέξαν ορμητικά που γίνανε ποτάμια
Στην λίμνη ηρεμήσανε, στη θάλασσα χυθήκαν
Το αλάτι της περίσσεψε, φρενάρανε τα πλοία
Οι ναυτικοί οργίστηκαν, συννέφιασαν τα ουράνια
Σανίδες που χτυπήσανε την θάλασσα να μερέψει
Την φούσκωσαν, την φούντωσαν να πνίξει θα γυρέψει
Οι Θεοί θυμώσανε, πλανέψαν τα πανιά τους
Αέρηδες φυσίζανε, χαλάσαν τις πυξίδες
Του άρπαξαν την ρουφηξιά του τελευταίου τσιγάρου
Ρυάκια τον παρέσυραν, που γίνανε ποτάμια
Στην λίμνη ηρεμήσανε, στη θάλασσα χυθήκαν
Τα δάκρυα σταμάτησαν, γαλήνεψε το σύμπαν
Πέταξε ρούχα, βούτηξε, στην πράσινη την λίμνη
Ήπια νερό και γνώρισε την γεύση των δακρύων
Χάρηκε την ζωντάνια του κι ας έχασε τα ρούχα
Των δέντρων τα φύλλα θρόισαν, πουλιά του κελαυδίσαν
Λουλούδια μοσχοβόλησαν, του γέλασε όλη η πλάση
Του γέλασε κι η μορφοσιά, τον έντυσε με Ήλιο
στο ίδιο πλοίο μπήκανε, για μια άλλη πολιτεία
Που δεν φθονεί μνησικάκα, για την Χαρά του άλλου
Το χρέος προς τον εαυτό, λογίζει πάνω απ' όλα
Αξίες πανανθρώπινες, σέβεται σε ήλιο και μπόρα
Δεν καταντά μαρτύριο, της Φύσης το μυστήριο
Χωρίς φόβο στο θάνατο απολαμβάνει το Τώρα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η παράταιρη ενοχή του μίσχου

Ο μίσχος τραβάει προς τη Γη
Τα πέταλα στον Ήλιο
Η γύρη θωρεί τον ουρανό
Τα μάτια κι ας πονάνε
Ολόκληρο μια ομορφιά
Ισορροπία Φύσης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Από νησί...κομμάτι ελπιδοφόρας Γης

Κόκκινο πλοίο τους άφησε, σε ασφαλές λιμάνι
Νήσος που τους αγκάλιασε, τους μέρεψε με χάδι
Άνεμοι τους γλυκάνανε, τους γιάτρευσε το αλάτι
Οι βράχοι τους μιλήσανε, κρυφοί, φανερωμένοι
Ζωντάνια πώς εκράτησαν σε νέκρα που γυρωφέρνει?
Αλάτι καίει τις άκρες του, αγάπη μέσα μένει
Όσο κι αν βασανίζεται, βοήθεια δεν προσμένει
Δίνει Χαρά στη Φύση μας, πόνο τουρίστα ευφραίνει
Χειμώνες κι αν επέρασε, όαση παραμένει
Ελπίδα κάθε ναυαγού, κύμα που παρασέρνει
Κερνά παράδεισου ποτά η νύχτα όταν μπαίνει
Κοκτέιλ τρελού χορού Χαράς, καρδιά ανανεωμένη
Τα αστέρια κι αν φθονήσανε, η λάμψη τα τυφλώνει
Λαμπρό κοτσάνι φεγγαριού, που δεν το μαραζώνει
Την μέρα που δεν φαίνονται, ρουφάν όλο τον ήλιο
Στην άμμο αφουγκράζονται της Γής τον κάθε χτύπο
Του έρωτα το αντάριασμα, τις αλλαγές που φέρνει
Του θυμού το ξέσπασμα, που μόνο καταστρέφει
Της αγάπης αγαλλίαση, που όλα τα γλυκαίνει
Ωσπου να αφήσουν το νησί, έχουν πολλά να μάθουν
Γη, δέντρα, βράχοι, κύματα γλώσσα μέσα δεν βάζουν
Ό,τι μπορεί και λέγεται με στίχους θα λαλήσουν
Για όλα τα υπόλοιπα δεν θα ξαναμιλήσουν
Η λίγη ειλικρίνεια ρισκάρει για τα ωραία
Μα η πολύ συνωμοτεί για να 'ρθουν τα μοιραία
Του ανθρώπου ο νους παρανοεί τα φυσικά κι ωραία
Όσα η Φύση θα του πει, άνθρωπος μη μιλήσει
Ο άνθρωπος του ανθρώπου του σοφία θα φθονήσει
Ο θάνατος караδοκεί να τον γρονθοκοπήσει
Μεσ απ'την βάρκα Χάροντα την νήσο θα χαιρετήσει
Ωραία, μοιραία κι όμορφα... όμως θα έχει Ζήσει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ένα γίνε με τη Ζωή

Βρες του προσώπου την ηρεμία
Γαλήνη ψυχής του νου ευφύια
Γέλα τραγούδα Τώρα μπορείς
Όμορφη διάθεση, σοφία, να χαρείς

~

Ένα γίνε με τη Ζωή
Δική σου χαρά η κάθε στιγμή
Κοίτα γύρω σου, αρχίζεις γιορτή
Όλη η πλάση σ'ακολουθεί

~

Γράμματα έκρηξης, κακίας θυμού
Με πονηριά να σε κερδίσουν θωρούν
Γιατί σκέπτεσαι μόνο τα αισθήματα;
Γνώρισε βρες κρυμμένα κίνητρα

~

Η πονηριά δεν είναι ευφύια
Διαιρεί κόβει κάθε συνεργασία
Καταδικάζει σε ολική δυστυχία
Κι ας δίνει παροδική εγωική ευτυχία

~

Μοίρασε δώσε Αγάπη καρδιά
Άνοιξε την μυρωδάτη αγκαλιά
Λάμπσε τον Ήλιο να φαίνεται πάντα
Νιώσε του κόσμου την μπαλάντα

~

Ό,τι σου δίνεται δεν πάει στο χώμα
Ό,τι δίνεις θα ζει αιώνια
Βουλοκέρι στα γράμματα
Αγάπης φιλιά κόλλα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πορεία προς την ευτυχία

Είδα όνειρο το είδα, ήλιος καίει το σώμα το νου πολιορκεί
Ωραία που θα ήταν, να διώξει την βροχή σας, να λιώσει την ψύχρα στην ψυχή
Εύπνησα και ήταν εκεί, φαντασίωση καθημερινή
Πόσο θα μ' άρεσε, θερμό να ήταν πάντα το κορμί
Στα χιόνια με μαγικό, ψευδαίσθηση δυνατή
Κι όσο μ' αρέσει, τόσο αλλάζω, το θέλω όλο και πιο πολύ
Ήλιος να καίει τους πόνους στην ψυχή, πληγές να γιάνει στο κορμί
Μάζεψα όλη μου την ενέργεια, τέντωσα τέρμα το σχοινί
Η θέρμη μου τώρα ταραίζει, λάμψη θαμπώνει, ολότητα που ακτινοβολεί.
Το όνειρο, φαντασίωση, ψευδαίσθηση, επιθυμία, δράση έγινε
Αφού ένας το κατάφερε όλοι μπορούν,κι εσύ...
Τον ήλιο κυνήγα, το "θέλω" σου αυτούσιο μπορείς...
Με θερμάστρα μη συμβιβαστείς
Αν χαρά κι όχι θλίψη στην πορεία σου επιθυμείς. Ευτυχία αληθινή!
Ανάμνηση φάρμακο για την ψυχή!
Εμπειρία ολοκληρωμένη...
Όνειρο που ρέστα δεν απαιτεί...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γίνε ήλιος που σκέφτεται

Βρίσκομαι Εκεί, τσουλήθρα κάνω στις πολύχρωμες ακτίνες του ήλιου
Ουράνιο τόξο απ'τα σύννεφα που φαίνεται
Βρίσκομαι Εκεί, στη λίμνη που πέσαν τα ρυάκια, πλένομαι
Το νερό είναι ήλιος που σκέφτεται
Βρίσκομαι Εκεί, στα λουλούδια κυλιέμαι να στεγνώσω, χαίρομαι
Το λουλούδι είναι ήλιος που σκέφτεται
Βρίσκομαι εκεί, στα πουλιά που μου λένε τραγούδια, τρελαίνομαι
Η φωνή είναι ήλιος που σκέφτεται
Έλα μαζί, γίνε νερό, λουλούδι, φωνή
Γίνε ήλιος που σκέφτεται

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ανθρώπινο φωτεινό ζώακι

Θαυμάζω την λάμψη τους και ας μην είναι εδώ
Φωτίσαν την ζωή μου με τα έργα τους
Φωτίζουν τον δρόμο μου την νύχτα
Αφανή, καθορίζουν τα βήματά μου την μέρα
Ας μην ξέρουν πολλοί τα έργα μου
Το Φως μου έχει σημασία όχι το όνομά μου
Ένα μικρό ανθρώπινο ζώακι είμαι
Ενισχύω την ελκτική δύναμη που στηρίζει το σύμπαν
Κι ας είμαι αόρατη από λίγες εκατοντάδες μέτρα ψηλά
Κι όταν μιλώ ...Εσύ παντοδύναμε ήλιε μιλάς μέσα από 'μένα
Εισπνέω αστραπές, εκπνέω Ήλιους!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πανσέληνος στην Βέροια

Στην καλντέρα της Βέροιας
Σε in bar ...Ω! Χορεύεις
Καμαρώνει η πανσέληνος
Τα άστρα έχεις μαζέψει

~~~~~  
Η καρδιά πως σπαρτάρησε!
Κόκκινη και αναστημένη
Τα φώτα όλα συμπύκνωσε
Ρυθμό bailando χορεύει

~~~~~  
Γέλα καρδιά και χόρευε
Σε βλέπει το φεγγάρι
Δες λάμπει περισσότερο
Του Ήλιου πήρε τη χάρη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ποιοί νόμοι;

Οι νόμοι σας είναι ο ίσκιος του εαυτού σας
Που χαράζετε στο έδαφος με κιμωλία
Πλάτη στον ήλιο...
Οι λίγοι που κοιτάν τον ήλιο κατα πρόσωπο
Δεν μπορούν να δουν καν τις ζωγραφιές σας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θυμάσαι τον Ήλιο;

Θυμάσαι που ψάχναμε
Το μονοπάτι εξόδου απ' το δάσος;
Και μας φώτιζε ο Ήλιος;
-Γιατί να το θυμηθώ αφού
    Βλέπω
    Τον ήλιο πάνω μας;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρτερόντας τον Ήλιο

Έκλεψες τα μάτια μου
λιαζόσουν στο μπαλκόνι
Έκλεψες και τα αυτιά
μονάκριβο αηδόνι

~

Έβαψες τα παντζούρια σου
στο κίτρινο του Ήλιου
Λείπεις και τα χαμογελά
και τα καλημερίζω

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βάρκα Κενή

Ωθώ τα νερά πίσω μου
Από ένστικτο
Πλησιάζω στο λαμπερό φως
Όλων όσων αγνοώ
Κάθε ώθηση και πλησίασμα
Συλλέγω
Όσο φως προλαβαίνω
Ρυάκια αγάπης απ' τις καρδιές των βουνών
Θερμαίνουν τα νερά
Της λίμνης που
Στη θάλασσα τα σέρνει
Όλα τα Σ'ΑΓΑΠΩ
Η βάρκα που εγκατέλειψα
Κενή
Με τη ρότα της Γης θα γυρνάει
Όσο κι αυτή...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ψυχή στα Άψυχα

Στον κόσμο τούτο φανήκαμε, με μια βαλίτσα σκοτάδι
Κάθε που την ανοίγουμε, αντάρα πιάνει μεγάλη

~

Τα βουνά μας αλλάζουμε το Εγώ μας προβάλλει
Το σκότος είναι βαρύτερο, το Φως πάνω απ' όρη προβάλλει

~

Τις πληγές σκάλα έκανα, πάνω στα όρη πατάω
Σε πέτρες και σε χρώματα λουλούδια στίχους σκορπάω

~

Λέξεις αδέσποτες ένωσα, σπίθες χαράς απ' τα μάτια
Απ' τους ήχους τα χρώματα, φωτίζω φως και σκοτάδια

~

Το σκοτάδι ατέλειωτο, η βαλίτσα μεγάλη
Χουφτώνω λίγα γραμμάρια, μια αγκαλιά λουλούδια προβάλλει

~

Ρίζες πιάνουν στα όρη σας, όμορφα μυρωδάτα
Μετέχουν κι είναι αμέτοχα, ψυχή στα άψυχά σας...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αρχαία Κόρη Αιώνια

Δεν θα μαι εγώ το κούτσουρο, που την φωτιά αναμένει
Δεν προσκυνώ τους δήμιους μας, στον τύραννο δεμένη
Σκλάβα σε νυφοπάζαρο, που την Χαρά προσμένει
Αυτόματα αναφλέγομαι, καίω δήμιους και σκλάβους
Όρια νόμους δημιουργώ, του μέλλοντος ο κουρσάρος
Πάρτε λίγη απ'τη σπίθα μου, να δώσετε αξία
Στη ζωή μισή που βιώνετε, στου μύθου σας την τελεία
Σας έλιωσε η παρακμή, του νου την κάθε σκέψη
Κίνητρο στην αδράνεια, δεν δίνει καμιά λέξη
Αρχαία Κόρη θηλυκή, άγαλμα που μιλάει
Ψηλάφισε στο πρόσωπο, τον πόθο της που σκιρτάει
Θαύμασε την δύναμη, τον Ουρανό κρατάει
Ψηλάφισε το σώμα της, κίνηση που ορίζει
Του έρωτα τα μυστικά, πηγή Ζωής που Αρχίζει
Αρχίζει επανάσταση, εξέγερση μεγάλη
Αρχαία ημών ιδανικά, λατρεία μας μεγάλη
Φουντώστε εσείς αρσενικά, αξίζει πια να ζείτε
Για έρωτα που δεν ζήσατε, εμπρός ξεσηκωθείτε
Στις αποχρώσεις όλες του γκρι, τα θηλυκά θα βρείτε
Μόνα να χτίζουν όνειρα, εμπρός να τα γευτείτε
Μύθοι κρατήσαν ζωντανή, την αδρανή ουσία
Την πλάσανε στα μέτρα μας, μην πάθουμε ανία
Βάλανε τα χρώματα της Γης τα πιο ωραία
Τα όμορφα τα σώματα, άπιαστα και μοιραία
Μας δώσανε την δύναμη, στην κάθε αδυναμία
Υπέροχα ολοκλήρωσαν, στο κόμμα μας την τελεία
Ευχαριστούμε συγγραφείς, ευγνώμον στην φαντασία
Πνίξατε με την πένα σας παγκόσμια την ανία
Γίνε ο ίδιος συγγραφεύς, δημιουργός μεγάλος
Χτίσε Ζωή αξιοπρεπή, γίνε καρδιάς κουρσάρος
Ζωή για μυθιστόρημα, αγέρωχη στο χάρο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βιογραφικό

Όνομα, επάγγελμα, σπουδές, έτος γέννας, πόλη καταγωγής, πόλη διαμονής, οικογένεια και πολλά άλλα.

Έχω αλλά δεν με κατέχουν.

Όσο Είμαι εδώ, όσο συναντάω ωφέλιμα για τον κόσμο, τα συμπυκνώνω σε ευανάγνωστες σύντομες στιχοδημιουργίες.

Δημιουργικά δώρα, από Αγάπη με Αγάπη, για τον κόσμο.

Υπάρχω απλά και είναι η Χαρά μου.

Ενώστε το νου σας με του συγγραφέα, υπάρχει ή όχι είναι μόνο ιδέα...

Τα δώρα μου τα βρίσκεται εδώ:

- <http://searchingthmeaningoflife.wordpress.com/>

-

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Poems&act=index&sort=date&order=desc&poet_id=60935

- <http://www.easywriter.gr/author/item/82>

- <http://www.scribd.com/Searchingthmeaningoflife>

- <https://www.facebook.com/pages/Searching-the-meaning-of-life/245438198823534>

- <https://www.smashwords.com/books/view/458133>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ